

Září 2026

ŠKOLÁČEK

ŠKOLÁČEK

UVNITŘ TOHOTO
VYDÁNÍ:

1. číslo 2026/27

PRÁCE ZE TŘÍD

2

2.STUPEŇ

21

AKCE ŠKOLY

27

DRUŽINA

28

2. C—loňská

Ksenija, loňská 6.B

Jmenuje se Eva a má neuvěřitelnou vášeň pro hraní virtuální hry. Jednoho dne se její rodina rozhodne oslavit její narozeniny, ale Eva je tak ponořena do virtuálního světa, že zapomene na všechno kolem sebe. Stráví celý den před obrazovkou a ignoruje pozvání svých přátel na oslavu.

Rodiče se jednoho dne rozhodli uspořádat Evě narozeninovou oslavu bez mobilů a elektroniky. Eva s toho nejdřív nebyla vůbec nadšená, protože si neuměla představit den bez her a telefonu. Celé dopoledne seděla před obrazovkou a ani si nevšimla zpráv od svých přátel.

Když ale přišla na oslavu, její kamarádi si s ní začali povídat, hráli společně hry a smáli se. Eva si uvědomila, že se už dlouho tak dobře nebavila. Večer jí maminka dala malý dárek a v něm byl vzkaz „Nejdůležitější věci nejsou ve virtuálním světě, ale mezi lidmi, které máme rá-

di.“

Eva si zamyslela a pochopila, že rodina a přátelé jsou mnohem důležitější než hry. Od té doby trávila méně času na telefonu a více času se svými blízkými.

A díky tomu byla opravdu šťast-

1. ročník

1.C

Adam, loňská 6.B

Jednou se Pepík vydal na dobrodružnou cestu. Našel starou knihu s kouzelným zaklínadlem a rozhodl se ho vyzkoušet. Zaklínadlo ho přeneslo do úplně nového místa. Pepík otevřel oči a uvědomil si, že se nachází ve světě plném barev, fantazie a zvuků. Viděl růžového jednorožce, hovořící stromy a létající lodě. Byl to svět, který znal z počítačových her. Ale jakmile se chtěl dotknout jednorožce, jeho ruka prošla skrz něj.

Jednorožec se zasekl a rozpadl se na kostičky, lodě padaly z nebe, stromy, které si ještě před chvílí povídaly, byly fuč. Zem se začala otřásat pod jeho nohama, zem se začala trhat a rozpadat. Pepík padá do propasti i s dalšími věcmi a pak... Nic. Černo. Pepík se zmateně ptá: „Cože?“ A potom ho vystraší obrovský rudý nápis ****NO SIGNAL!**** Pepík si zmateně sundal headset a poklepal na něj. Nefungoval, začal panikařit a seběhl schody, vypnul a zapnul modem, restartoval ho, ale pořád nic.

Zítra měl mít narozeniny, ale on si nepřál nic jiného než signal. Zklamaně šel do postele a doufal, že zítra už bude SIGNAL v pořádku. Ale vůbec nespál.

Normálně by půlku noci propařil, ale teď? Pepík se převaloval a hlavou mu běží jediná myšlenka, že chce zase internet. Nakonec se mu nějak podařilo usnout a ráno ho vzbudila až maminka. „Vstávej oslavenče!“ pronesla s nadšením. Pepík si uvědomil, že má narozeniny. Nadšeně objal maminku a běžel dolů k pevné lince (protože pořád nefungoval SIGNAL), že zavolá kamarádům.

Ale on žádné neměl, uvědomil si. Pořád jenom hrál hry a ignoroval pozvání svých přátel, až se mu přestali ozývat úplně. Byl smutný, ale z ničeho nic... Někdo zaklepal. Pepík otevřel dveře a stála tam jeho parta ze školy (která se mu předtím přestala ozývat). „Vzpomněli jste si!“ vykřikl s obrovským nadšením v hlase. „Vždyť jsi náš kamarád,“ odvětil jeden z kamarádů vesele.

Pepík je pozval dál a začala oslava. Okamžik na to se začaly dávat dárky. Kamarádi mu vyrobili dřevěný meč, trochu mu připomínal ten z jeho hry, ale ta mu byla už úplně ukradená. Teď měl skupinu přátel, na které mu záleželo. Pepík s přáteli vyběhli na zahradu za dům a tam začali šermovat. A na hru si ani nevzpomněl.

Pamatujte, nejsou důležité hry
a ostatní elektronika, ale strávený
čas s lidmi, na kterých ti záleží.

1.A loňská

Emilka, loňská 6.B

Jmenuje se Eva a má neuvěřitelnou vášně pro hraní virtuálních her. Jednoho dne se její rodina rozhodne oslavit její narozeniny, ale Eva je tak ponořena do virtuálního světa, že zapomene na všechno kolem sebe. Stráví celý den před obrazovkou a ignoruje pozvání svých přátel na oslavu.

Najednou ale vypadne elektřina a obrazovka zhasne. Eva zůstane sedět a najednou si uvědomí, jaké je kolem ní ticho. Z druhého pokoje slyší smích své rodiny a přátel, kteří už přišli na oslavu. Chvilí váhala, ale pak vstala.

Když přišla do obývacího pokoje, všichni se na ni překvapeně podívali. Maminka se usmála a podala jí dort se svíčkami. Eva si uvědomila, že tohle je mnohem skutečnější než jakákoliv hra. Sfoukla svíčky a přála si, aby už nikdy nezapomněla na lidi, kteří ji mají rádi.

Od té chvíle si nastavila pravidla. Hry ji stále baví, ale už ví, kdy je čas je vypnout. A její další narozeniny? Ty už stráví úplně jinak, obklopena smíchem, přáteli a skutečnými zážitky.

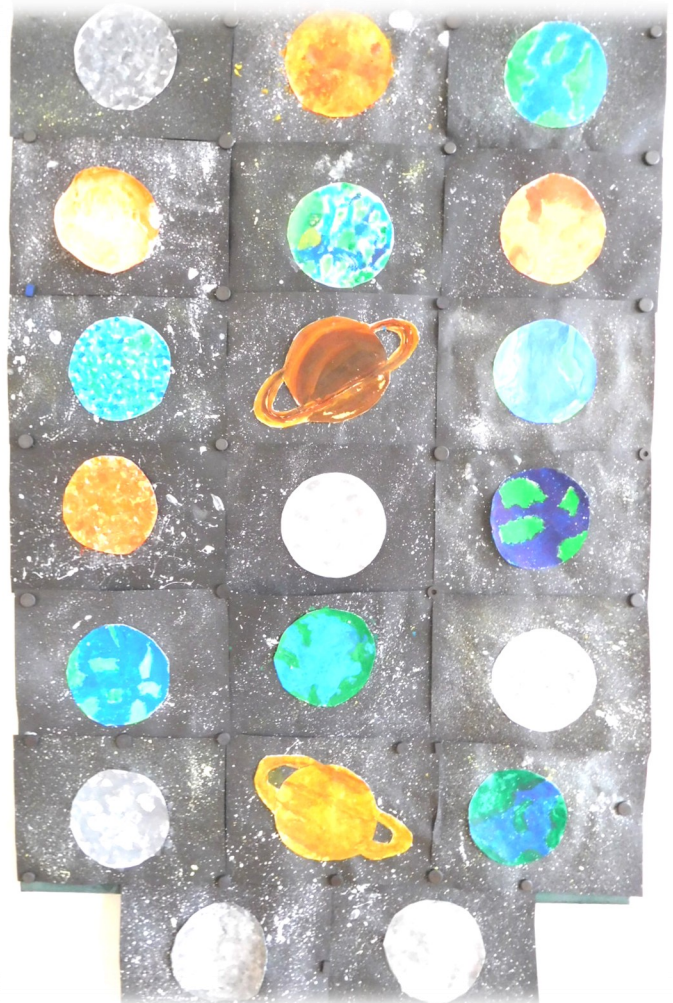
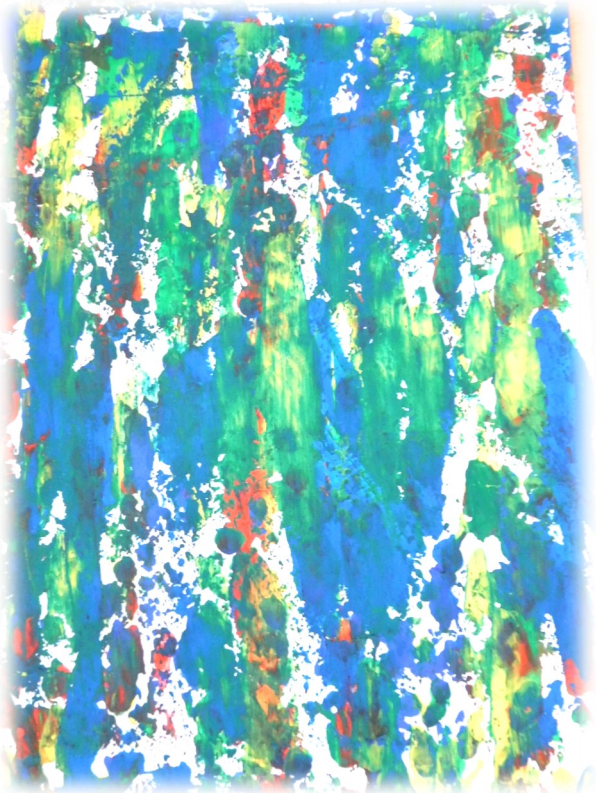
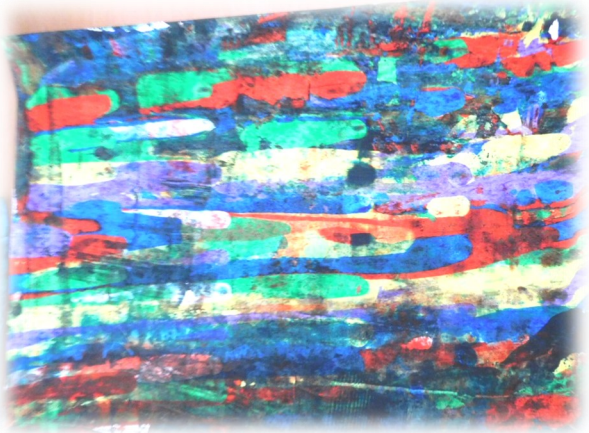

Loňská 1.A

1.B

2. ročník

Loňská 2.C

Loňská 2.C

3. ročník

Loňská 3.B

Adina, loňská 6.B

Ondra byl nadšenec do počítačových her, hlavně těch, kde mohl ovládat kola, motocykly a provádět různé triky. Jednoho dne hrál závodní hru, kde se měl jeho cyklista na kole dostat přes obrovský most plný překážek a udělat neuvěřitelný skok. I když se snažil opakovaně, nikdy se mu to nepodařilo. Cyklista ve hře vždycky spadl, ale Ondra si řekl: „Co když to zkusím ve skutečnosti? Určitě mi to půjde lépe!“

Ondra ale nevěděl, že trik, o který se cyklista pokusil, je pro něj naprosto nemožný. Ondra si ale tak věřil, že prostě neodolal. A tak si vzal všechny věci potřebné na provedení triku a šel. Ten den bylo deštivo, ale Ondra byl odhodlaný. Všechno měl, ale jediné, co mu chybělo, bylo místo, kde by trik mohl provádět. Hledal tak dlouho, že se začalo stmívat a Ondra se začal bát. Ne že by se bál tmy, ale jeho sen se mu začal rozpadat před očima. Zůstal sám v lese, všude tma a děsivé zvuky. Přespál sám v lese a hned druhý den ráno se vydal znovu hledat to jedno jediné perfektní místo. Hledal a hledal, nachodil stovky kilometrů, ale furt nic. Jenomže v tu ránu BINGO!!!! Ondra konečně našel místo, kde by trik mohl udělat.

I když byl sebevědomý, pořád se bál, že zklame. Pozval si kamarády, aby ho mohli podpořit. Už se začal převlékat a vybavovat se, ale přece jenom na něco zapomněl. Ondra ovšem ještě nevěděl, co mu chybí, a tak už si bral do ruky kolo a začal si trik zkoušet po malých kouskách. Ale v tu ránu na něj někdo řve: „Vždyť ty nemáš helmu!“ Ale už bylo pozdě. Pomalu se rozjížděl a neměl jedinou šanci zareagovat. A bum! Ondra leží na zemi a ostatní neví, co dělat. Jeden se stará o Ondru a druhý volá pomoc. Ondra dopadl těžce na hlavu a chvíli byl v bezvědomí. Přijeli pro něj záchranáři a vypadalo to vážně špatně. Ale po pár dnech už byl zase fit.

Zamyslel se a sám přiznal, že to byla jeho hloupost. Slíbil si, že už to nikdy neudělá a bude si vážit toho, co má teď. Teď už je ale Ondra starší, vyspělejší a rozumnější.

Loňská 3.E

Loňská 3.B

Loňská 3.E

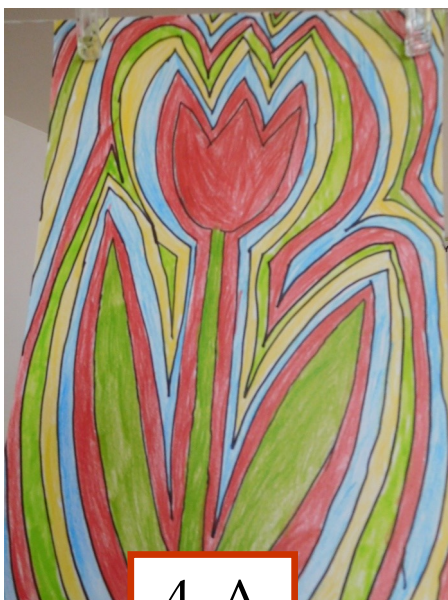

Loňská 3.A

4. ročník

4. A

Isabella, 4.D

Když internet přestal fungovat, o přestávce bylo trapné ticho.

Nikdo nevěděl:

jak začít rozhovor,
jak navázat kontakt,
jak si hrát bez obrazovky.

Všichni se nudily. Potom řekla paní učitelka: „Tak děti, máme tělocvik. Jdeme ven.“ Děti znuděně říkaly: „Ach jo. My nechceme!“ Paní učitelka viděla, jak se

děti nudí, a řekla, ať si hrajeme, jak chceme. Ale děti nevěděly, jak si hrát. Bruno si začal kopat. Olík, Tomáš a Marek si začaly kopat s Brunem. Áďa, Emilka a Ema začaly dělat gymnastiku. Isabella řekla Nele, Sofii a Šarlotce, jestli si nechtějí s ní malovat křídou. Holky řekly: „Jasně!“ Všichni si našly jinou zábavu než mobil.

Všem se ty venkovní hry líbily víc než koukání do mobilu. Zjistila jsem, že dokážu žít bez mobilu.

Nela, 4.D

Když internet přestal fungovat, o přestávce bylo trapné ticho.

Nikdo nevěděl:

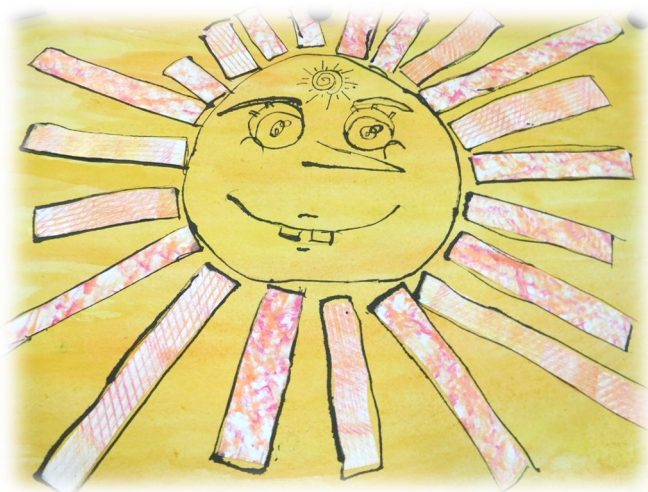
jak začít rozhovor,
jak navázat kontakt,
jak si hrát bez obrazovky.

Po chvíli ale někdo řekl: „Pojďme si povídat!“ Nejdřív jsme byli trochu stydliví, ale pak jsme se začali smát. Vyprávěli jsme si, co jsme dělali o víkendu a jaké máme koníčky. Někdo navrhl, že si můžeme zahrát hru. Začali jsme hrát slovní fotbal a hádat hádan-ky. Najednou přestávka uběhla velmi rychle. Zjistili jsme, že si spolu můžeme povídat i bez internetu. Byla to vlastně docela zábava

Loňská 3.A

Loňská 4.A

Škola v přírodě

13-17. dubna

Chasa na Berličku - Prdek Jizerské hory

1. den odjezd

- ★ Jela jsem s Adou v autobuse
- ★ V 10:15 jsme přijeli do cíle
- ★ Jem na pokoji s Adou, Luckou a Terkou
- ★ Hráli hry na lonce
- ★ Po obědi polední klid
- ★ Hraní her v lese
- ★ Po večeru kreslení vložky

2. den

- ★ Po snídani učení
- ★ K svačině byli palačinky
- ★ Učení
- ★ Po obědi polední klid
- ★ Hraní her venku
- ★ Po večeru byl program u ohně

3. den

- ★ Po snídani výlet na rozhlednu
- ★ Lesopark
- ★ Klid na pokoji
- ★ K večeru byli lívance
- ★ Program (hraní her a kreslení nejstrašidelnějších vodních příšer)

4. den

- ★ Po snídani bylo učení
- ★ Po obědi byl polední klid
- ★ Program venku
- ★ Po večeři disco (odešla jsem, protože mi bolila hlava)
- ★ Šla jsem s paní učitelkou, Luckou a Nikolasem ven na procházku. Viděli jsme nesapíky.

Škola v přírodě se mi moc líbila

Loňská 3. A, 3.D a 4.A

Isabella, 3.D

5. ročník

5. D

Adaptační kurz loňských páťáků ,
letošních šestáků

Loňská 3.A

Epigramy – loňská 6:**Jana**

Ve škole byl velký křik,
učitelka ztratila cvik.
Papír letěl přes třídu
a viník seděl v klidu.

V zadní lavici smích a hluk,
nejvíc zlobil tichý kluk.
Když se učitelka otočila,
třída náhle oněměla.

Ivan

Když nepřineseš omluvenku 3x,
tak dostaneš 2 z chování
Budeš bezd'ák.

Emilka

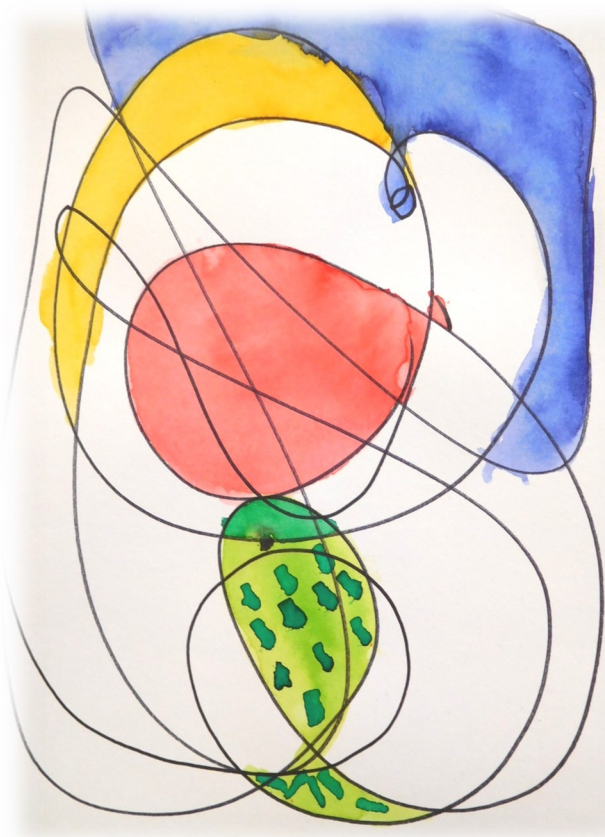
Celý rok se neučil, jen koukal z ok-
na ven,
o testech říkal: „To zvládnu, vždyť
mám ještě den.“
Když přišlo vysvědčení, tvářil se
jak král-
čtyři pětky v řadě, a stejně se smál.

4.A

1.B

Loňská 5.A

Loňská 5.B

2. stupeň

Adina, 7.B

Namaluj malíři svět jak je teď

Namaluj malíři svět jak je teď,
barevný krásný barvy všech let.
Život jak pohádka čas hrozně letí,
ale furt je to jen jedno velké napětí.
Co skrývá budoucnost není nám známe,
život je to jediné co zatím máme.
Někdy je nudný, někdy je fajn,
hold musíme si zvyknout že nejsme mistři rovných lajn.
No a čas jde dál vše tak rychle roste,
ale jen jedno je furt prosté.
Život má být zábava křik a smutek, smích a pláč,
všichni jsme však stejně jenom jeden hráč.
No tak si ho užívejme, nic jiného nemáme,
a proto nám tenhle život tady navždy zůstane.

Obrázky od žáků z 6. ročníku

Brouci od žáků z 8. a 9. ročníků

Psaní od srdce

Na konci dubna žáci 8. B a 8. C psali dopis seniorovi. Zapojili se tak do výzvy Psaní od srdce, která se konala již počtvrté. Žáci dle pokynů sepsali dopis pro neznámého seniora, někteří přidali k textu i kresbičku a vybrané dopisy byly odeslány do Sanatoria Topas v Seči a do Centra sociálních služeb pro seniory v Bruntálu.

Žáci si zopakovali náležitosti dopisu, a ještě navíc rozdávali radost.

Lenka Dubová

Veronika, loňská 6.B

Adam seděl s rodinou u stolu. Mamin-ka vyprávěla, co se stalo v práci, tatínek mluvil o tom, co bu-

dou dělat o víкен-du. Adam ale skoro nic neslyšel, protože pod stolem držel telefon. Zrov-na mu přišla zpráva od kamaráda a on cítil, že musí hned odpovědět. Najednou se na něj všichni podívali...

Už před večer-ří byl Adam celý den na telefonu. Ve škole si psal s ka-marády a doma hrál hry. Když ho maminka zavolala k večeri, vzal si te-lefon potají s se-bou. Adam se zara-zil a rozhlédl se. Uvědomil si, že vlastně vůbec ne-poslouchal. Poma-lu telefon odložil. „Promiňte,“ řekl tiše. Pak si začali znovu povídat. At-mosféra byla hned lepší a Adam zjis-

til, že ho to baví víc než sledovat mobil.

Ten večer si uvědo-mil, že telefon mů-že počkat, ale rodi-na ne. Od té doby se snažil být víc přítomný a užívat si společné chvíle. Adam si po večeri sedl do pokoje a chvíli přemýšlel. Uvědomil si, že v poslední době tráví na telefonu až moc času a kvůli tomu mu unikají důležité chvíle s rodinou. Rozhodl se, že to zkusí změnit. Dru-hý den nechal tele-fon při večeri schválně v pokoji. Nejprve to bylo zvláštní, ale brzy si zvykl. Povídání s rodinou ho překva-pivě bavilo víc, než čekal.

Dan (loňská 6.B)

Ondrova cesta za
snem

Ondra byl nadšenec do počítačových her, hlavně těch, kde mohl ovládat kola, motocykly a provádět různé triky. Jednoho dne hrál závodní hru, kde se měl jeho cyklista na kole dostat přes obrovský most plný překážek a udělat neuvěřitelný skok. I když se snažil opakovaně, nikdy se mu to nepodařilo. Cyklista ve hře vždycky spadl, ale Ondra si řekl: „Co když to zkusím ve skutečnosti? Určitě mi to půjde lépe!“

Zastavil hru a vypnul počítač. Chvilí seděl a přemýšlel. Po chvíli si uvědomil, že bude potřebovat pořádné kolo. Napadlo ho, že začne chodit na brigády. Tolik peněz mu rodiče přece nedají. Po chvíli hledání našel stánek se zmrzlinou a zjistil, že by se jim pomoc hodila. Ve stán-

ku pracoval skoro celé léto, dokud neměl dostatek peněz.

Ještě ten den šel do obchodu s koly a po dlouhém rozhodování mezi několika zajímavými modely si jedno vybral. Mělo leskle modrou barvu a vše fungovalo tak, jak mělo. Další den se domluvil s kamarády, že po škole půjdou na místní skoky. První den mu to moc nešlo. Zjistil, že to není tak jednoduché jako ve hře, ale zato je to mnohem zábavnější. Nevzdal se a každý den trénoval. Po pár měsících mu to opravdu šlo, začal jezdit na různé závody a na počítač už ani nepomyslel.

Eliška (loňská 6.B)

Ema měla 30 000 sledujících. Každý den přidávala videa. Každý den čekala na

„lajky“. Pak internet zmizel. Žádné reakce. Žádné komentáře. Žádné sdílení. Seděla v pokoji a nevěděla, kdo vlastně je, když ji nikdo nesleduje.

Dny utíkaly a Ema stále nevěděla, co dělat. Furt přemýšlela o tom, jak se dá internet nahradit. Ve čtvrtek se rozhodla, že půjde alespoň ven se svou kamarádkou Luckou. Vyšla ze svého pokoje dolů do kuchyně, vešla do obývacího pokoje a cupitala k malému stolu u pohovky. Ležela tam její mobil. Vypojí ho z nabíječky, zadá svůj kód „654 891“ a už chce zmáčknout tlačítko WhatsApp. V tu chvíli se jí na displeji na dolní liště objeví: „Jsi offline!“ Mobil se náhle vy-

pne. Ema už je opravdu zoufalá. Proto se vydala k Luce domů. Zazvoní na Novákově. Ozve se hlas Lucčiny maminky: „Haló, kdo je tam?“ Ema pokračuje: „Tady Ema od Lucky ze třídy. Je Lucka doma? Chtěla bych s ní jít ven.“ „Promiň, Emo, ale Lucka odjela k babičce. Je nemocná a zítra ani nejde do školy.“ To bylo pro Emu to nejhorší! Lucka je Emina nejlepší kamarádka, sedí s ní i v lavici. Od rána do večera šel celý den

do kopru.

Večer Ema nemohla usnout. Myslela na to, co bude v pátek ve škole dělat. Došla si otevřít okno, aby měla víc čerstvého vzduchu. Do pokoje vtrhl vítr. Najednou se ozvalo:

„Prásk!!!“ Průvan shodil kreslicí plátno. V ten moment se Emě rozsvítilo. Nejdůležitější věc není internet, ale reálný svět kolem nás. Postavila plátno a v půl desáté večer už v pyžamu začala kreslit.

V pátek ráno už internet naskočil, ale Ema si mobil do školy nebrala. Po škole se opět vrhla na kreslení. Zjistila, že svět kolem nás je úplně okouzlující. Odpoledne k Emě přišla už zdravá Lucka a kreslily si spolu až do večera.

loňská 5. B

7. B se zamýšlí nad tím, jaké plusy a mínusy nám přináší digitální svět a co si z toho vybrat.

akce

V rámci ekologicko-výchovného programu se žáci loňských 3. a 4. ročníků zúčastnili zajímavého setkání se Spolkem **SRDCEVČELE**. Prostřednictvím poutavého vyprávění jsme nahlédli do fascinujícího života včel, dozvěděli jsme se mnoho nového o jejich významu pro přírodu i člověka a poznali, jak důležitou roli hrají v našem ekosystému. Součástí programu bylo také pozorování včel zblízka, které pro nás bylo velkým zážitkem. Program byl velmi poučný a pomohl nám více si uvědomit nutnost chránit přírodu a její obyvatele.

Návštěva divadla Minor - „To byl jen vtip!“

Navštívili jsme divadlo

Minor, kde jsme zhlédli interaktivní divadelní program **„To byl jen vtip!“**, který se věnoval velmi důležitému tématu – šikaně a vztahům mezi spolužáky i učiteli.

Na začátku programu jsme se pomocí her a různých cvičení seznámili s tématem šikany a zamysleli se nad tím, kde je hranice mezi legrací, drzostí a ubližováním. Poté jsme sledovali krátký příběh, ve kterém postavy překračovaly hranice tak dlouho, až se stalo něco nepříjemného.

Nejzajímavější částí bylo tzv. **Divadlo fórum**, kdy jsme mohli sami vstupovat do děje, zkoušet různé možnosti řešení a měnit chování postav

tak, aby příběh dopadl lépe. Vyzkoušeli jsme si, jak těžké je správně zareagovat, ale také to, že každý z nás může svým jednáním něco změnit.

Na závěr jsme o celém zážitku diskutovali a společně přemýšleli o tom, jak se zachovat v podobných situacích v reálném životě. Program byl velmi zajímavý, poučný a pomohl nám uvědomit si, jak důležité je chovat se k ostatním s respektem a nebát se ozvat, když se děje něco nespravedlivého.

Kontakt:
vondraskova@zszenjanouska.cz

družina

